

هفته نامه ورزشی

صاحب امتیاز:

مؤسسه اطلاعات

مدیر مسئول و سردبیر:

غلامحسین شعبانی

تهران - بلوار میرداماد

خیابان روزنامه اطلاعات - پلاک ۸

کد پستی: ۱۵۴۹۹۵۱۱۹۹

پست تصویری: ۲۲۲۲۵۲۹۹

روابط عمومی: ۲۹۹۹۳۳۴۱

سازمان آگهی‌ها: ۱۸-۱۴-۲۲۲۵۸۰۱۴

چاپ: شرکت ایران چاپ

E-mail: sport@ettelaat.com

۳	سرمقاله
۴	کندوکاو
۶	نیم نگاه
۸	پرسه در هیاهو
۱۰	لیگ برتر
۱۴	زیرگنبد کبود
۱۶	فوتبال ایران
۲۰	لیگ یک
۲۲	فوتبال
۲۴	لیگ آسیا
۲۶	وزنه برداری
۲۸	کشتی
۳۲	بازتاب
۳۶	والیبال
۳۸	رویدادها
۴۰	بسکتبال
۴۲	پیشکسوتان
۴۴	بانوان
۴۶	اسبوانی
۴۸	طنز
۵۰	جدول
۵۱	جانبازان و معلولین
۵۲	رزمی
۵۴	مراکش
۵۶	تاریخ ورزش
۵۸	تاریخ مصور
۶۰	لویاشین
۶۲	آسیاویژن
۶۴	فوتبال تهران
۶۶	گونگون

بسمه تعالی

از تیم قهرمان در مسابقات جهانی وزنه برداری که موجب خرسندی ملت ایران شدند تشکر میکنم و از آقای علیرضا کریمی، پهلوان سرافراز کشورمان که نماد عزت ایرانیان شد از صمیم دل قدردانی مینمایم.

سید علی خامنه‌ای

نگاهی به عملکرد یکساله وزیر ورزش و جوانان (۱) چرا دکتر گودرزی رفت؟

حالا دیگر بیش از یکسال است که از حضور آقای سلطانی فر در ورزش می‌گذرد. به نظر می‌رسد این مدت نه تنها برای ایشان که لقب کامپیوتر ورزش را از رئیس جمهور گرفته‌اند، که حتی برای کسی که تازه به ورزش آمده هم زمانی کافی برای آزمون و خطا باشد بدون تردید با توجه به علاقه‌مندی و پیگیری بودن ایشان نسبت به اخبار و مسائل ورزش و همچنین تسلط کم‌نظیر ایشان به اطلاعات و آمار این حوزه، توقع جامعه ورزش از ایشان بیش از سایرین است و اگر اشتباه بزرگ کسی را حمل بر ناآگاهی و حضور تازه در ورزش بدانند و آن را ندیده بگیرند، حتی سهو دکتر سلطانی فر را هم بزرگ می‌بینند و انتظار دارند که چنین نکنند.

ایشان دوستان بسیاری در ورزش دارند و جمع کثیری از مدیران و اهالی ورزش رابطه‌ای چندین ساله با آقای سلطانی فر دارند و این می‌تواند حسن بزرگی برای وزیر ورزش و جوانان باشد تا از این پتانسیل برای بهبود امور بهره ببرند صاحب این قلم نیز سال‌هاست که با ایشان آشنایی دارد و به خوبی از علاقه‌مندی وزیر به حوزه ورزش و اینکه خود نیز علیرغم تمامی مشکلات، ورزش را ترک نمی‌کنند، مطلع است. اتفاقاً همین امر باعث می‌شود که سطح انتظارات بالا برود. انتظاراتی که از یک غریبه با ورزش هرگز وجود ندارد اما از آقای سلطانی فر چرا.

بنابراین کلام را با این تأکید آغاز می‌کنم که اگر در این نوشتار برخی انتقادات وجود دارد صرفاً از این جهت است که فردی چون دکتر سلطانی فر در منصب وزارت نشسته‌اند و اگر فرد دیگری جای ایشان بود چه بسا که می‌شد این انتقادات را به نوعی توجیه کرد. امید که آقای وزیر نیز این نکته را درک کرده و این یادداشت را رأی دوستی بدانند که خود معتقد است قابل نقد است و به هیچ وجه داعیه آن را ندارد که تمام آنچه می‌نویسد و نظر می‌دهد صحیح است چرا که به خوبی به دشواری‌های کار اجرایی واقف دارد و این گمان را می‌برد که چه بسا نکته‌ای در پس پرده یا حتی در عیان باشد که در نوشته از آن غفلت شده است. بنابراین همان گونه که آقای سلطانی فر علیرغم آشنایی دیرین با حوزه ورزش ممکن است تصمیمی بگیرند، سخنی بگویند و یا رفتاری کنند که انتظار نمی‌رود از صاحب این قلم هم این گمان دور نیست که به اشتباه نقدی بکند و بدون در نظر گرفتن تمام جوانب نکته‌ای را مورد نقد قرار دهد که از سر کم‌اطلاعی باشد و در نتیجه جانب انصاف را رعایت نکند. پس در همین جا اعلام می‌کنم که آنچه ذکر می‌شود خود نیز قابل نقد است و امید می‌رود تا اهل نظر با بیان اشتباهات کوشش کنند تا امور جانب اصلاح بهتر را بگیرد.

نکته دیگر آنکه این‌ها به هیچ وجه به معنای نادیده گرفتن زحمات وزیر ورزش و جوانان نیست و به دلیل سال‌ها کار اجرایی به خوبی دشواری‌ها را درک می‌کنم پس ضمن خسته نباشید به آقای سلطانی فر به اصل موضوع می‌پردازم.

سال گذشته، در هفته تربیت بدنی و هنگامی که دکتر گودرزی خود را آماده می‌کردند تا به اجلاس وزرای ورزش جهان در ژاپن رفته و سخنرانی هم بکنند ناگهان با خبری روبرو شدیم که ایشان از وزارت ورزش استعفا دادند. اهل نظر بخوبی می‌دانستند که این بیان جنبه صوری قضیه است و صورتی در زیر دارد آنچه در بالاستی. آخر چگونه می‌شد باور کرد کسی که بلیت سفر گرفته، متن سخنرانی خود را هم آماده کرده تا به یک مجمع بین‌المللی برود ناگهان استعفا دهد و اسباب تعجب اعضای آن جلسه را فراهم کند؟ پس داستان چیز دیگری بود. چه اتفاق مهمی افتاده بود که قبل از این سفر و در هفته تربیت بدنی دکتر گودرزی استعفا دادند و یا اینکه باید استعفا می‌دادند؟ این پرسشی است که هنوز هیچ پاسخی برای آن کج سلیقه‌گی پیدا نشده است. آیا اگر این کارها را فقط کسان یا جریان فکری دیگری بکنند و در هفته تربیت بدنی و در آستانه سفر وزیر را برکنار کنند اشکال دارد و اگر ما خود چنین کنیم ایرادی ندارد؟ آیا انتقادات ما، به اصل رفتارهای خارج از هنجار هاست، یا به فردی که آن را انجام می‌دهد؟ کار بد، بد است حالا هر کسی می‌خواهد آن را انجام بدهد. اینکه وزیر ورزش در هفته تربیت

بدنی و در آستانه اجلاس استعفا بدهد یا مجبور به استعفا شود پسندیده نیست حالا توسط هر کسی که می‌خواهد انجام شده باشد.

چه اتفاقی می‌افتاد اگر این برکناری یک هفته دیرتر انجام می‌شد؟ متأسفانه قبلاً نیز شاهد این برخوردها بوده‌ایم و اینکه چطور حتی در آخرین روز سال یک مدیر را برکنار می‌کردند: اینها هیچ چیز نیست جز بد سلیقه‌گی و رفتار دور از هنجار و اخلاق عمومی. گودرزی تغییر نکرد و هیچ‌گاه در قامت یک وزیر به مفهوم رایج ظاهر نشد و گودرزی باقی ماند - صاحب این قلم طی یادداشتی نوشت وزیر که محمود گودرزی باقی ماند - اما او فردی بود صادق و به دور از پیچیدگی که نیت اصلی او مبارزه با فساد بود، طبیعی است که در این میان برخی نیز نتوانند رفتار بدور از سیاست‌بازی او را تحمل کرده و هر روز برای او ماجرابی درست کنند.

به هر حال در چنین فضایی دکتر سلطانی فر سکانتدار ورزش کشور شدند. ایشان اولین وزیری بودند که رئیس جمهور در دولت قبل معرفی کردند اما موفق به کسب رأی اعتماد از مجلس نشدند. بعد از آن دکتر صالحی امیری چندی سرپرست وزارت ورزش شدند که به جرأت می‌توان گفت به تأیید اکثریت قریب به اتفاق مدیران ورزشی دوره کوتاه حضور ایشان از خوش‌ترین ایام ورزش ما بود و هنوز که هنوز است اهالی ورزش از دکتر صالحی امیری به نیکی یاد می‌کنند و در حسرت هستند که چرا آن ایام طولانی‌تر نشد و چرا آن مجلس به دلیل اختلافات سیاسی ورزش کشور را از حضور صالحی امیری محروم کرد. حضوری که می‌توانست تغییراتی بنیادی در عرصه اندیشه و عمل ورزش به وجود آورد. دیدارهای بعدی اهالی ورزش با ایشان، اهدافی که مطرح می‌کردند به خوبی گواه این سخن است.

وقتی دکتر سلطانی فر بعد از دکتر گودرزی به ورزش آمدند اهالی ورزش از آنجا که علاوه بر حسن دانش ورزشی وی را فردی می‌دانستند که مانند دکتر صالحی است انتظارات خود را در آن حد تنظیم کردند و منتظر شدند تا نمونه رفتارها و طرح‌ها و نظرات دکتر صالحی این بار توسط دکتر سلطانی فر به اجرا درآید.

روشن بود که با توجه به زمان باقی مانده تا اتمام کار دولت، وزیر جدید امور را به صورت عادی جلو ببرند و عمده تصمیم‌ها را برای دوره آینده دولت بگذارند از این رو اگر اتفاقی پیش می‌آمد و یا انتظاری بود که برآورده نشد چندان گلایه‌ای به همراه نداشت و اهالی ورزش چشم انتظار حضور ایشان در دولت آینده و برنامه‌هایی که قرار است پیاده کنند بودند. تا آن که در دولت جدید نیز ایشان به عنوان وزیر ورزش معرفی شده و موفق گردیدند بدون مخالف از مجلس رأی اعتماد بگیرند و مشغول به کار شوند. این بار دیگر دکتر سلطانی فر نه یکسال که چهار سال را روبروی خود می‌دیدند و اهالی ورزش نیز منتظر که برنامه‌ها اعلام شود و افرادی که قرار است تغییر پیدا کنند سریع مشخص شوند و در مقابل برخی نارسائی‌ها اقدامی عاجل و قاطع صورت بگیرد و پاره‌های سوءاستفاده‌چی‌ها از مدیریت ورزش کنار روند. این آغاز به کار دکتر سلطانی فر در دوره جدید بود.

ادامه دارد.